

REGULAMENTUL (UE) 2016/445 AL BĂNCII CENTRALE EUROPENE**din 14 martie 2016****privind exercitarea opțiunilor și marjelor de apreciere prevăzute în dreptul Uniunii (BCE/2016/4)**

CONSILIUL GUVERNATORILOR BĂNCII CENTRALE EUROPENE,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit ⁽¹⁾, în special articolul 4 alineatul (3), articolul 6 și articolul 9 alineatele (1) și (2),

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 ⁽²⁾, în special articolul 89 alineatul (3), articolul 178 alineatul (1), articolul 282 alineatul (6), articolul 327 alineatul (2), articolul 380, articolul 395 alineatul (1), articolul 400 alineatul (2), articolul 415 alineatul (3), articolul 420 alineatul (2), articolul 467 alineatul (3), articolul 468 alineatul (3), articolul 471 alineatul (1), articolul 473 alineatul (1), articolul 478 alineatul (3), articolul 479 alineatele (1) și (4), articolul 480 alineatul (3), articolul 481 alineatele (1) și (5), articolul 486 alineatul (6) și articolul 495 alineatul (1),

având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 650/2014 al Comisiei din 4 iunie 2014 de stabilire a standardelor tehnice de punere în aplicare în ceea ce privește formatul, structura, conținutul și data publicării anuale a informațiilor pe care autoritățile competente trebuie să le publice în conformitate cu Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾, în special articolul 2 și anexa II,

având în vedere Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate pentru instituțiile de credit ⁽⁴⁾, în special articolul 12 alineatul (3) și articolul 23 alineatul (2), precum și articolul 24 alineatele (4) și (5),

având în vedere consultarea publică și analiza desfășurată în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013,

având în vedere propunerea Consiliului de supraveghere aprobată în conformitate cu articolul 26 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013,

întrucât:

- (1) Banca Centrală Europeană (BCE) este împuternicită să adopte regulamente în conformitate cu articolul 132 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. În plus, articolul 132 din tratat și articolul 34 din Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene (denumit în continuare „Statutul SEBC”), făcând trimitere la articolul 25.2 din Statutul SEBC, acordă BCE competențe de reglementare în măsura necesară punerii în aplicare a misiunilor specifice privind politicile referitoare la supravegherea prudențială a instituțiilor de credit.
- (2) În ceea ce privește cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit, dreptul Uniunii prevede opțiuni și marje de apreciere care pot fi exercitate de către autoritățile competente.
- (3) BCE este autoritatea competentă în statele membre participante, astfel cum stabilește legislația relevantă a Uniunii în scopul îndeplinirii atribuțiilor microprudențiale ale acesteia în cadrul mecanismului unic de supraveghere (MUS) în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1024/2013, în ceea ce privește instituțiile de credit care sunt clasificate drept semnificative în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) din acest regulament și partea IV și articolul 147 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 468/2014 al Băncii Centrale Europene (BCE/2014/17) ⁽⁵⁾. Prin urmare aceasta are toate prerogativele și obligațiile deținute de autoritățile competente în temeiul dreptului relevant al Uniunii. În special, BCE are competența de a exercita opțiunile și marjele de apreciere prevăzute în dreptul Uniunii.

⁽¹⁾ JO L 287, 29.10.2013, p. 63.

⁽²⁾ JO L 176, 27.6.2013, p. 1.

⁽³⁾ JO L 185, 25.6.2014, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 11, 17.1.2015, p. 1.

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 468/2014 al Băncii Centrale Europene din 16 aprilie 2014 de instituire a cadrului de cooperare la nivelul Mecanismului unic de supraveghere între Banca Centrală Europeană și autoritățile naționale competente și cu autoritățile naționale desemnate (Regulamentul-cadru privind MUS) (BCE/2014/17) (JO L 141, 14.5.2014, p. 1).

- (4) BCE își îndeplinește atribuțiile de supraveghere în cadrul MUS, care ar trebui să asigure punerea în aplicare în mod coerent și eficace a politicii Uniunii referitoare la supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, aplicarea cadrului unic de reglementare pentru serviciile financiare în același mod în ceea ce privește instituțiile de credit din toate statele membre în cauză și faptul că respectivele instituții de credit sunt supuse unei supravegheri de cea mai bună calitate. În îndeplinirea atribuțiilor sale de supraveghere, BCE ar trebui să țină seama pe deplin de diversitatea instituțiilor de credit, de dimensiunile și modelele de afaceri ale acestora, precum și de beneficiile sistemice ale diversității în sectorul bancar din Uniune.
- (5) Pentru a asigura, în cursul unei perioade de tranziție, convergența progresivă între nivelul fondurilor proprii și ajustările prudențiale aplicate definiției fondurilor proprii în cadrul Uniunii, precum și definiției fondurilor proprii care figurează în dreptul Uniunii, introducerea cerințelor privind fondurile proprii ar trebui să aibă loc progresiv.
- (6) Aplicarea consecventă a cerințelor prudențiale pentru instituțiile de credit din statele membre participante la MUS este un obiectiv specific al Regulamentului (UE) nr. 1024/2013 și al Regulamentului (UE) nr. 468/2014 (BCE/2014/17) și este încredințată BCE.
- (7) În conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, BCE aplică dreptul relevant al Uniunii și, în cazul în care acesta cuprinde directive, legislația națională care transpune respectivele directive. În cazul în care legislația relevantă a Uniunii constă în regulamente și dacă, în prezent, respectivele regulamente acordă în mod explicit opțiuni și marje de apreciere statelor membre, BCE ar trebui să aplice și legislația națională de exercitare a acestor opțiuni și marje de apreciere. Respectiva legislație națională nu ar trebui să afecteze buna funcționare a MUS, pentru care BCE este responsabilă.
- (8) Astfel de opțiuni și marje de apreciere nu le includ pe cele de care dispun doar autoritățile competente, pe care BCE este competentă în mod exclusiv să le exercite și pe care ar trebui să le exercite după caz.
- (9) În exercitarea opțiunilor și marjelor de apreciere, BCE, ca autoritate competentă, ar trebui să țină seama de principiile generale ale dreptului Uniunii, în special de egalitatea de tratament, proporționalitatea și așteptările legitime ale instituțiilor de credit supravegheate.
- (10) În ceea ce privește așteptările legitime ale instituțiilor de credit supravegheate, BCE recunoaște necesitatea de a permite perioade de tranziție atunci când exercitarea opțiunilor și marjelor de apreciere ale acestora se îndepărtează în mod semnificativ de la abordarea adoptată de autoritățile naționale competente anterior intrării în vigoare a prezentului regulament. În special, atunci când BCE își exercită opțiunile și marjele de apreciere în legătură cu dispozițiile tranzitorii prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, prezentul regulament ar trebui să stabilească perioade de tranziție corespunzătoare.
- (11) Articolul 143 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ solicită autorităților competente să publice modalitățile de exercitare a opțiunilor și marjelor de apreciere prevăzute în dreptul Uniunii,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

Prezentul regulament specifică anumite opțiuni și marje de apreciere conferite autorităților competente în temeiul dreptului Uniunii în ceea ce privește cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit aplicate de către BCE. Acesta se aplică exclusiv cu privire la instituțiile de credit clasificate ca semnificative în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 și partea IV și articolul 147 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 468/2014 (BCE/2014/17).

⁽¹⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

*Articolul 2***Definiții**

În sensul prezentului regulament, se aplică definițiile prevăzute la articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 468/2014 (BCE/2014/17) și articolul 3 din Regulamentul delegat (UE) 2015/61.

CAPITOLUL I

FONDURI PROPRII*Articolul 3***Articolul 89 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: Ponderarea la riscuri și interzicerea deținerilor calificate din afara sectorului financiar**

Fără a aduce atingere articolului 90 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în scopul calculării cerințelor de capital în conformitate cu partea a treia din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile de credit aplică o pondere de risc de 1 250 % pentru cea mai mare dintre următoarele:

- (a) valoarea deținerilor calificate în întreprinderile menționate la articolul 89 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 care depășește 15 % din capitalul eligibil al instituției de credit; și
- (b) valoarea totală a deținerilor calificate în întreprinderile menționate la articolul 89 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 care depășește 60 % din capitalul eligibil al instituției de credit.

CAPITOLUL II

CERINȚE DE CAPITAL*Articolul 4***Articolul 178 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: Debitorul aflat în stare de nerambursare**

Indiferent de tratamentul național anterior intrării în vigoare a prezentului regulament, instituțiile de credit aplică standardul „întârziere la plată de peste 90 de zile” pentru categoriile de expuneri prevăzute la articolul 178 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

*Articolul 5***Articolul 282 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: Seturi de acoperire a riscului**

Pentru tranzacțiile menționate la articolul 282 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile de credit utilizează metoda marcării la piață stabilită la articolul 274 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

*Articolul 6***Articolul 327 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: Compensare**

(1) Instituțiile de credit pot utiliza compensarea între un titlu convertibil și o poziție de semn opus pe instrumentul-suport al acestuia, astfel cum se prevede la articolul 327 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu condiția să fie îndeplinită oricare dintre următoarele condiții:

- (a) înainte de 4 noiembrie 2014, autoritatea națională competentă a adoptat o abordare conform căreia se ia în considerare probabilitatea ca un anumit titlu convertibil să fie convertit; sau

(b) înainte de 4 noiembrie 2014, autoritatea națională competentă a impus o cerință privind fondurile proprii pentru acoperirea oricărei pierderi pe care conversia ar putea să o determine.

(2) Abordările adoptate de autoritățile naționale competente menționate la alineatul (1) continuă să fie utilizate până la adoptarea de către BCE a propriei sale abordări în conformitate cu articolul 327 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Articolul 7

Articolul 380 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: Derogare

În cazul unei disfuncționalități generale în sensul articolului 380 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pe care BCE o confirmă printr-o declarație publică, până când BCE declară public că situația prevăzută în această declarație este remediată, se aplică următoarele dispoziții:

(a) instituțiile de credit nu trebuie să respecte cerințele privind fondurile proprii prevăzute la articolele 378 și 379 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; și

(b) incapacitatea unei contrapărți de a deconta o tranzacție nu este considerată nerambursare pentru scopurile riscului de credit.

CAPITOLUL III

EXPUNERI MARI

Articolul 8

Articolul 395 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: Limite ale expunerilor mari

Indiferent de tratamentul național anterior intrării în vigoare a prezentului regulament, limita valorii unei expuneri mari în sensul articolului 395 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 nu este mai mică de 150 milioane EUR.

Articolul 9

Articolul 400 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: Derogări

(1) Expunerile enumerate la articolul 400 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sunt exceptate de la aplicarea articolului 395 alineatul (1) din acel regulament pentru 80 % din valoarea nominală a obligațiunilor garantate, dacă sunt îndeplinite condițiile stabilite la articolul 400 alineatul (3) din acel regulament.

(2) Expunerile enumerate la articolul 400 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sunt exceptate de la aplicarea articolului 395 alineatul (1) din acest regulament pentru 80 % din valoarea expunerii acestora, dacă sunt îndeplinite condițiile stabilite la articolul 400 alineatul (3) din acel regulament.

(3) Expunerile enumerate la articolul 400 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 asumate de o instituție de credit față de întreprinderile prevăzute la acea literă sunt exceptate în întregime de la aplicarea articolului 395 alineatul (1) din acel regulament, dacă sunt îndeplinite condițiile stabilite la articolul 400 alineatul (3) din acel regulament, astfel cum sunt detaliate în anexa I la prezentul regulament, și în măsura în care aceste întreprinderi sunt acoperite de aceeași supraveghere pe bază consolidată în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013, Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (¹) sau cu standarde echivalente în vigoare într-o țară terță, astfel cum se detaliază în anexa I la prezentul regulament.

(4) Expunerile enumerate la articolul 400 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sunt exceptate în întregime de la aplicarea articolului 395 alineatul (1) din acel regulament, dacă sunt îndeplinite condițiile stabilite la articolul 400 alineatul (3) din acel regulament, astfel cum sunt detaliate în anexa II la prezentul regulament.

(¹) Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar și de modificare a Directivelor 73/239/CEE, 79/267/CEE, 92/49/CEE, 92/96/CEE, 93/6/CEE și 93/22/CEE ale Consiliului și a Directivelor 98/78/CE și 2000/12/CE ale Parlamentului European și Consiliului (JO L 35, 11.2.2003, p. 1).

(5) Expunerile enumerate la articolul 400 alineatul (2) literele (e)-(k) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sunt exceptate în întregime sau, în cazul articolului 400 alineatul (2) litera (i), sunt exceptate până la valoarea maximă permisă de la aplicarea articolului 395 alineatul (1) din acel regulament, dacă sunt îndeplinite condițiile stabilite la articolul 400 alineatul (3) din acel regulament.

(6) Instituțiile de credit evaluează dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 400 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și în anexa corespunzătoare la prezentul regulament aplicabilă expunerii respective. BCE poate verifica în orice moment această evaluare și poate solicita instituțiilor de credit să depună documentația prevăzută în anexa relevantă în acest scop.

(7) Acest articol se aplică doar în cazurile în care statul membru relevant nu a exercitat opțiunea prevăzută la articolul 493 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pentru a acorda o exceptare totală sau parțială de la expunerea respectivă.

CAPITOLUL IV

LICHIDITATE

Articolul 10

Articolul 415 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: Obligație de raportare

Fără a aduce atingere altor cerințe de raportare, instituțiile de credit, în conformitate cu articolul 415 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, raportează BCE informațiile solicitate în temeiul dreptului național în scopul monitorizării conformității cu standardele de lichiditate existente la nivel național, atunci când aceste informații nu au fost deja furnizate autorităților naționale competente.

Articolul 11

Articolul 420 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2015/61: Ieșiri de lichidități

La evaluarea ieșirilor de lichidități care rezultă din elemente extrabilanțiere de tipul finanțării comerțului, astfel cum se menționează la articolul 420 alineatul (2) și anexa I la Regulamentul (UE) nr. 575/2013, și până la stabilirea de către BCE a unor rate de ieșire specifice în conformitate cu articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2015/61, instituțiile de credit asumă o rată de retragere de 5 %, astfel cum se prevede la articolul 420 alineatul (2) din acel regulament și la articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2015/61. Ieșirile corespunzătoare sunt raportate în conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 680/2014 al Comisiei ⁽¹⁾.

Articolul 12

Articolul 12 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2015/61: Active de nivel 2B

(1) Instituțiile de credit care, în conformitate cu actele lor constitutive, nu sunt în măsură, din motive legate de practicarea unui cult religios, să dețină active purtătoare de dobândă pot include titluri de creanță emise de societăți comerciale ca active lichide de nivel 2B în conformitate cu toate condițiile specificate la articolul 12 alineatul (1) litera (b), inclusiv punctele (ii) și (iii), din Regulamentul delegat (UE) 2015/61.

(2) Pentru instituțiile de credit menționate la alineatul (1), BCE poate reexamina periodic cerința menționată la acel alineat și poate permite o derogare de la articolul 12 alineatul (1) litera (b) punctele (ii) și (iii) din Regulamentul delegat (UE) 2015/61, atunci când au fost îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 12 alineatul (3) din acel regulament delegat.

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 680/2014 al Comisiei din 16 aprilie 2014 de stabilire a unor standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la raportarea în scopuri de supraveghere a instituțiilor în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 191, 28.6.2014, p. 1).

Articolul 13

Articolul 24 alineatele (4) și (5) din Regulamentul delegat (UE) 2015/61: Ieșiri aferente depozitelor retail stabile

Instituțiile de credit înmulțesc cu 3 % valoarea depozitelor retail stabile acoperite de o schemă de garantare a depozitelor, astfel cum se menționează la articolul 24 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) 2015/61, cu condiția ca în prealabil Comisia să-și fi dat aprobarea în conformitate cu articolul 24 alineatul (5) din acel regulament delegat prin care să fi confirmat îndeplinirea tuturor condițiilor din articolul 24 alineatul (4).

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII TRANZITORII ALE REGULAMENTULUI (UE) NR. 575/2013

Articolul 14

Articolul 467 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: Pierderile nerealizate rezultate din evaluarea la valoarea justă

(1) În perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2017, instituțiile de credit includ în calculul elementelor fondurilor proprii de nivel 1 de bază ale acestora doar procentul aplicabil al pierderilor nerealizate în sensul articolului 467 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, incluzând pierderile din expuneri față de administrații centrale clasificate în categoria „Disponibil pentru vânzare”.

(2) În sensul alineatului (1), procentul aplicabil este:

- (a) 60 % în perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2016; și
- (b) 80 % în perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2017.

(3) Prezentul articol nu aduce atingere legislației naționale în vigoare anterior intrării în vigoare a prezentului regulament atunci când această legislație stabilește procente aplicabile mai ridicate decât cele prevăzute la alineatul (2).

Articolul 15

Articolul 468 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: Câștigurile nerealizate rezultate din evaluarea la valoarea justă

(1) În perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2017, instituțiile de credit elimină din calculul elementelor fondurilor proprii de nivel 1 de bază procentul aplicabil al câștigurilor nerealizate în sensul articolului 468 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, incluzând câștigurile din expuneri față de administrații centrale clasificate în categoria „Disponibil pentru vânzare”.

(2) În sensul alineatului (1), procentul aplicabil este:

- (a) 40 % în perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2016; și
- (b) 20 % în perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2017.

(3) Prezentul articol nu aduce atingere legislației naționale în vigoare anterior intrării în vigoare a prezentului regulament atunci când această legislație stabilește procente aplicabile mai ridicate decât cele prevăzute la alineatul (2).

Articolul 16

Articolul 471 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: Exceptarea de la deducerea din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază a deținerilor de capital în societățile de asigurare

(1) În perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2018, instituțiilor de credit li se permite să nu deducă deținerile de capital în societățile de asigurări, societățile de reasigurări și holdingurile de asigurare din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază în conformitate cu tratamentul prevăzut în dreptul național, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 471 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(2) De la 1 ianuarie 2019, instituțiile de credit trebuie să deducă deținerile de capital în societățile de asigurări, societățile de reasigurări și holdingurile de asigurare din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază.

(3) Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere deciziilor luate de autoritatea competentă în temeiul articolului 49 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Articolul 17

Articolul 473 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: Introducerea de modificări la Standardul Internațional de Contabilitate 19

(1) În perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2018, instituțiile de credit pot adăuga la fondurile proprii de nivel 1 de bază cuantumul prevăzut la articolul 473 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 înmulțit cu factorul aplicabil, care este:

(a) 0,6 în perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2016;

(b) 0,4 în perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2017;

(c) 0,2 în perioada 1 ianuarie 2018-31 decembrie 2018.

(2) Prezentul articol nu aduce atingere deciziilor anterioare ale autorităților naționale competente sau legislației naționale în vigoare anterior intrării în vigoare a prezentului regulament, atunci când aceste decizii sau legislația națională nu permit instituțiilor să adauge la fondurile proprii de nivel 1 de bază ale acestora cuantumul menționat la alineatul (1).

Articolul 18

Articolul 478 alineatul (3) literele (a), (c) și (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: Procente aplicabile deducerii din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și elementele de fonduri proprii de nivel 2

(1) În sensul articolului 478 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, procentul aplicabil este:

(a) 60 % în perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2016;

(b) 80 % în perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2017;

(c) 100 % de la 1 ianuarie 2018.

(2) Prezentul articol nu se aplică creanțelor privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare.

(3) Prezentul articol nu aduce atingere legislației naționale în vigoare anterior intrării în vigoare a prezentului regulament atunci când această legislație stabilește procente mai ridicate decât cele prevăzute la alineatul (1).

Articolul 19

Articolul 478 alineatul (3) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: Procente aplicabile deducerii investițiilor semnificative în entități din sectorul financiar și a creanțelor privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază

(1) În sensul articolului 478 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, procentul aplicabil în sensul articolului 469 alineatul (1) literele (a) și (c) din acest regulament este:

(a) 60 % în perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2016;

(b) 80 % în perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2017;

(c) 100 %, începând cu 1 ianuarie 2018.

- (2) În sensul articolului 478 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, procentul aplicabil este:
- (a) 60 % în perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2016;
 - (b) 80 % în perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2017;
 - (c) 100 %, începând cu 1 ianuarie 2018.
- (3) Prin derogare de la alineatul (2), atunci când, în conformitate cu articolul 478 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, dreptul național prevede o perioadă de eliminare treptată de 10 ani, procentul aplicabil este:
- (a) 40 % în perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2016;
 - (b) 60 % în perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2017;
 - (c) 80 % în perioada 1 ianuarie 2018-31 decembrie 2018;
 - (d) 100 %, începând cu 1 ianuarie 2019.
- (4) Alineatele (2) și (3) nu se aplică instituțiilor de credit care, la data intrării în vigoare a prezentului regulament, fac obiectul unor planuri de restructurare aprobate de Comisie.
- (5) Atunci când o instituție de credit care face obiectul alineatului (4) este achiziționată de altă instituție de credit sau fuzionează cu aceasta în timp ce planul de restructurare este încă aplicabil fără modificări referitoare la tratamentul prudential al creanțelor privind impozitul amânat, excepția de la alineatul (4) se aplică instituției de credit care efectuează achiziția, instituției de credit noi care rezultă din fuziune sau instituției de credit care încorporează instituția de credit originală în aceeași măsură în care se aplică instituției de credit care a fost supusă achiziționării, fuzionării sau incorporării.
- (6) BCE poate reexamina aplicarea alineatelor (4) și (5) în 2020 pe baza monitorizării situației acelor instituții de credit.
- (7) În cazul unei creșteri neprevăzute a impactului deducerilor prevăzute la alineatele (2) și (3) pe care BCE o evaluează ca semnificativă, instituțiilor de credit li se permite să nu aplice alineatul (2) sau (3).
- (8) Atunci când nu se aplică alineatele (2) și (3), instituțiile de credit pot aplica dispozițiile legale naționale.
- (9) Prezentul articol nu aduce atingere legislației naționale în vigoare anterior intrării în vigoare a prezentului regulament, cu condiția ca această legislație să stabilească procente mai ridicate decât cele prevăzute la alineatele (1), (2) și (3).

Articolul 20

Articolul 479 alineatele (1) și (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: Recunoașterea în fondurile proprii de nivel 1 de bază consolidate a instrumentelor și a elementelor care nu se califică drept interese minoritare

- (1) În perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2017, procentul aplicabil din elementele menționate la articolul 479 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 care s-ar fi calificat drept rezerve consolidate în conformitate cu măsurile naționale de punere în aplicare a articolului 65 din Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ se califică drept fonduri proprii de nivel 1 de bază consolidate în conformitate cu procentele stabilite mai jos.
- (2) În sensul alineatului (1), procentul aplicabil este:
- (a) 40 % în perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2016; și
 - (b) 20 % în perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2017.

⁽¹⁾ Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit (JO L 177, 30.6.2006, p. 1).

(3) Prezentul articol nu aduce atingere legislației naționale în vigoare anterior intrării în vigoare a prezentului regulament atunci când această legislație stabilește procente mai scăzute decât cele prevăzute la alineatul (2).

Articolul 21

Articolul 480 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: Recunoașterea în fondurile proprii consolidate a intereselor minoritare și a fondurilor proprii de nivel 1 suplimentar și a fondurilor proprii de nivel 2 eligibil

(1) În perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2017, astfel cum se menționează la articolul 480 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, valoarea factorului aplicabil în temeiul articolului 480 alineatul (1) din acel regulament este:

- (a) 0,6 în perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2016; și
- (b) 0,8 în perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2017.

(2) Prezentul articol nu aduce atingere legislației naționale în vigoare anterior intrării în vigoare a prezentului regulament atunci când această legislație stabilește factori mai ridicați decât cei prevăzuți la alineatul (1).

Articolul 22

Articolul 481 alineatele (1) și (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: Deduceri și filtre prudențiale suplimentare

(1) În perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2017, în scopul aplicării filtrelor sau deducerilor prevăzute de măsurile naționale de transpunere și menționate la articolul 481 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la acel alineat, procentele aplicabile sunt:

- (a) 40 % în perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2016; și
- (b) 20 % în perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2017.

(2) În perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2017, instituțiile de credit aplică tratamentul prevăzut de legislația națională cuantumului rămas după aplicarea filtrului sau deducerii în conformitate cu alineatul (1).

(3) Acest articol nu aduce atingere legislației naționale în vigoare anterior intrării în vigoare a acestui regulament atunci când aceasta prevede cerințe mai stricte decât cele prevăzute la alineatul (1).

Articolul 23

Articolul 486 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: Limitele păstrării drepturilor obținute pentru elementele din cadrul elementelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază, al elementelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și al elementelor de fonduri proprii de nivel 2

(1) În sensul articolului 486 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, procentele aplicabile sunt:

- (a) 60 % în perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2016;
- (b) 50 % în perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2017;
- (c) 40 % în perioada 1 ianuarie 2018-31 decembrie 2018;
- (d) 30 % în perioada 1 ianuarie 2019-31 decembrie 2019;
- (e) 20 % în perioada 1 ianuarie 2020-31 decembrie 2020;
- (f) 10 % în perioada 1 ianuarie 2021-31 decembrie 2021.

(2) Prezentul articol nu aduce atingere legislației naționale în vigoare anterior intrării în vigoare a prezentului regulament, cu condiția ca această legislație să stabilească procente mai scăzute decât cele prevăzute la alineatul (1).

Articolul 24

Articolul 495 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: Tratatamentul expunerilor din titluri de capital conform abordării bazate pe modele interne de rating (IRB)

Categoriile de expuneri din titluri de capital care beneficiază de exceptarea de la abordarea IRB în conformitate cu articolul 495 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 includ, până la 31 decembrie 2017, numai categoriile de expuneri din titluri de capital care la 31 decembrie 2013 beneficiau deja de o exceptare de la tratamentul IRB, în conformitate cu articolul 2 din Regulamentul delegat (UE) 2015/1556 al Comisiei ⁽¹⁾.

Articolul 25

Intrarea în vigoare

- (1) Prezentul regulament intră în vigoare la 1 octombrie 2016.
- (2) Articolul 4 se aplică de la 31 decembrie 2016, iar articolul 13 se aplică de la 1 ianuarie 2019.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Frankfurt pe Main, 14 martie 2016.

Pentru Consiliul guvernatorilor BCE

Președintele BCE

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Regulamentul delegat (UE) 2015/1556 al Comisiei din 11 iunie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru tratamentul tranzitoriu al expunerilor din titluri de capital conform abordării IRB (JO L 244, 19.9.2015, p. 9).

ANEXA I

Condiții pentru evaluarea unei exceptări de la limita expunerilor mari, în conformitate cu articolul 400 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și articolul 9 alineatul (3) din prezentul regulament

1. Prezenta anexă se aplică pentru exceptările de la limita expunerilor mari prevăzute la articolul 9 alineatul (3) din prezentul regulament. În sensul articolului 9 alineatul (3) țările terțe enumerate în anexa I la Decizia de punere în aplicare 2014/908/UE a Comisiei ⁽¹⁾ sunt considerate echivalente.
2. Instituțiile de credit trebuie să ia în considerare următoarele criterii atunci când evaluează dacă o expunere menționată la articolul 400 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 îndeplinește condițiile pentru o exceptare de la limita expunerilor mari, în conformitate cu articolul 400 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
 - (a) În scopul evaluării măsurii în care natura specifică a expunerii, contrapărții sau relației dintre instituția de credit și contraparte elimină sau reduce riscul expunerii, astfel cum se prevede la articolul 400 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile de credit trebuie să ia în considerare dacă:
 - (i) sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 113 alineatul (6) literele (b), (c) și (e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în special măsura în care contraparta face obiectul aceluiași proceduri de evaluare, de măsurare și de control al riscurilor ca și instituția de credit și măsura în care sistemele informatice sunt integrate sau, cel puțin, pe deplin armonizate. În plus, acestea trebuie să ia în considerare dacă există orice obstacole majore de natură juridică sau practică actuale sau anticipate care ar împiedica rambursarea în termen de către contraparte a expunerii către instituția de credit, altfel decât în cazul unei situații de redresare sau rezoluție, atunci când trebuie puse în aplicare restricțiile stabilite în Directiva 2014/59/UE a Parlamentului și a Consiliului ⁽²⁾;
 - (ii) expunerile intragrup propuse sunt justificate de către structura de finanțare a grupului;
 - (iii) procesul prin care se ia o decizie de aprobare a unei expuneri față de contraparta intragrup și procesul de monitorizare și reexaminare aplicabil acestor expuneri, la nivel individual și la nivel consolidat, acolo unde este cazul, sunt similare celor aplicate creditelor către terți;
 - (iv) procedurile de gestionare a riscurilor, sistemul informatic și raportarea internă ale instituției de credit îi permit acestuia să verifice în mod permanent și să se asigure că expunerile mari față de întreprinderile din grup se aliniază la strategia sa de risc la nivel de entitate juridică și la nivel consolidat, după caz.
 - (b) În scopul evaluării măsurii în care orice risc de concentrare rezidual poate fi rezolvat prin alte mijloace la fel de eficiente, cum ar fi cadrul de administrare, procesele și mecanismele prevăzute la articolul 81 din Directiva 2013/36/UE, astfel cum se prevede la articolul 400 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile de credit trebuie să ia în considerare dacă:
 - (i) instituția de credit deține procese, proceduri și mecanisme de control robuste, la nivel individual și la nivel consolidat, după caz, pentru a se asigura că utilizarea exceptării nu va duce la un risc de concentrare care se situează în afara strategiei sale de risc sau este contrar principiilor bunei administrări interne a lichidității în cadrul grupului;
 - (ii) instituția de credit a luat în considerare în mod oficial riscul de concentrare care decurge din expunerile intragrup ca parte a cadrului său general de evaluare a riscurilor;
 - (iii) instituția de credit are un cadru de control al riscurilor, la nivelul entității juridice și la nivel consolidat, după caz, care monitorizează în mod adecvat expunerile propuse;
 - (iv) riscul de concentrare rezultat a fost sau va fi identificat în mod clar în procesul de evaluare a adecvării capitalului intern (ICAAP) al instituției de credit și va fi gestionat în mod activ. Cadrul de administrare, procesele și mecanismele de gestionare a riscului de concentrare vor fi evaluate în procesul de supraveghere și evaluare;
 - (v) există elemente de probă conform cărora gestionarea riscului de concentrare corespunde planului de redresare al grupului.

⁽¹⁾ Decizia de punere în aplicare 2014/908/UE a Comisiei din 12 decembrie 2014 privind echivalența cerințelor de supraveghere și de reglementare din anumite țări și teritorii terțe în scopul tratării expunerilor în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 359, 16.12.2014, p. 155).

⁽²⁾ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

3. În scopul verificării îndeplinirii condițiilor prevăzute la alineatele (1) și (2), Banca Centrală Europeană poate solicita instituțiilor de credit să depună următoarea documentație.
- (a) O scrisoare semnată de reprezentantul legal al instituției de credit, cu aprobarea organului de conducere, potrivit căreia instituția de credit îndeplinește toate condițiile pentru o exceptare, astfel cum se prevede la articolul 400 alineatul (2) litera (c) și articolul 400 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
 - (b) O opinie juridică, emisă fie de un terț extern independent, fie de un departament juridic intern, și aprobată de organul de conducere, care demonstrează că nu există obstacole care ar împiedica rambursarea în termen de către o contraparte a expunerilor către instituția de credit, care decurg fie din reglementările aplicabile, inclusiv reglementările fiscale, fie din acorduri obligatorii din punct de vedere juridic.
 - (c) O declarație semnată de reprezentantul legal și aprobată de organul de conducere care precizează că:
 - (i) nu există obstacole practice care ar împiedica rambursarea în termen de către o contraparte a expunerilor către instituția de credit;
 - (ii) expunerile intragrup sunt justificate de structura de finanțare a grupului;
 - (iii) procesul prin care se ia o decizie de aprobare a unei expuneri față o contraparte intragrup și procesul de monitorizare și reexaminare aplicabil acestor expuneri, la nivel de entitate juridică și la nivel consolidat, sunt similare celor aplicate creditelor către terți;
 - (iv) riscul de concentrare care decurge din expunerile intragrup a fost luat în considerare ca parte a cadrului general de evaluare a riscurilor al instituției de credit.
 - (d) Documentație semnată de reprezentantul legal și aprobată de organul de conducere care atestă că procedurile de evaluare, măsurare și control al riscurilor ale instituției de credit sunt aceleași ca ale contrapărții și că procedurile de gestionare a riscurilor, sistemul informatic și raportarea internă ale instituției de credit permit organului de conducere să monitorizeze în mod permanent nivelul expunerii mari și compatibilitatea acesteia cu strategia de risc a instituției de credit la nivel de entitate juridică și la nivel consolidat, după caz, și cu principiile bunei administrări interne a lichidității în cadrul grupului.
 - (e) Documentație care arată că ICAAP identifică în mod clar riscul de concentrare care decurge din expunerile mari intragrup și că acest risc este gestionat în mod activ.
 - (f) Documentație care arată că gestionarea riscului de concentrare corespunde planului de redresare al grupului.
-

ANEXA II

Condiții pentru evaluarea unei exceptări de la limita expunerilor mari, în conformitate cu articolul 400 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și articolul 9 alineatul (4) din prezentul regulament

1. Instituțiile de credit trebuie să ia în considerare următoarele criterii atunci când evaluează dacă o expunere menționată la articolul 400 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 îndeplinește condițiile pentru o exceptare de la limita expunerilor mari, în conformitate cu articolul 400 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
 - (a) În scopul evaluării măsurii în care natura specifică a expunerii, a organului regional sau central sau a relației dintre instituția de credit și organul regional sau central elimină sau reduce riscul expunerii, astfel cum se prevede la articolul 400 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile de credit trebuie să ia în considerare dacă:
 - (i) există orice obstacole majore de natură juridică sau practică actuale sau anticipate care ar împiedica rambursarea în termen de către contraparte a expunerii către instituția de credit, altfel decât în cazul unei situații de redresare sau rezoluție, atunci când trebuie puse în aplicare restricțiile stabilite în Directiva 2014/59/UE;
 - (ii) expunerile propuse corespund activităților comerciale obișnuite și modelului de afaceri al instituției de credit sau sunt justificate de structura de finanțare a rețelei;
 - (iii) procesul prin care se ia o decizie de aprobare a unei expuneri față de organul central al instituției de credit și procesul de monitorizare și reexaminare aplicabil acestor expuneri, la nivel individual și la nivel consolidat, acolo unde este cazul, sunt similare celor aplicate creditelor către terți;
 - (iv) procedurile de gestionare a riscurilor, sistemul informatic și raportarea internă ale instituției de credit îi permit acestuia să verifice în mod permanent și să se asigure că expunerile mari față de organul său regional sau central sunt compatibile cu strategia sa de risc.
 - (b) În scopul evaluării măsurii în care orice risc de concentrare rezidual poate fi rezolvat prin alte mijloace la fel de eficiente, cum ar fi cadrul de administrare, procesele și mecanismele prevăzute la articolul 81 din Directiva 2013/36/UE, astfel cum se prevede la articolul 400 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile de credit trebuie să ia în considerare dacă:
 - (i) instituția de credit deține procese, proceduri și mecanisme de control robuste pentru a se asigura că utilizarea exceptării nu va duce la un risc de concentrare care se situează în afara strategiei sale de risc;
 - (ii) instituția de credit a luat în considerare în mod oficial riscul de concentrare care decurge din expunerile față de organul său regional sau central ca parte a cadrului său general de evaluare a riscurilor;
 - (iii) instituția de credit are un cadru de control al riscurilor care monitorizează în mod adecvat expunerile propuse;
 - (iv) riscul de concentrare rezultat a fost sau va fi identificat în mod clar în procesul de evaluare a adecvării capitalului intern (ICAAP) al instituției de credit și va fi gestionat în mod activ. Cadrul de administrare, procesele și mecanismele de gestionare a riscului de concentrare vor fi evaluate în procesul de supraveghere și evaluare.
2. În plus față de condițiile stabilite la alineatul (1), instituțiile de credit trebuie să ia în considerare, în scopul evaluării măsurii în care organul regional sau central cu care este asociată într-o rețea instituția de credit este responsabil de operațiunile de compensare în numerar, astfel cum se prevede la articolul 400 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, dacă statutul sau actul de constituire al organului central sau regional conține în mod explicit astfel de responsabilități, inclusiv următoarele, fără a se limita la acestea:
 - (a) finanțare de piață pentru întreaga rețea;
 - (b) compensarea lichidității în cadrul rețelei, în cadrul sferei de aplicare a articolului 10 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
 - (c) furnizarea de lichiditate către instituțiile de credit afiliate;
 - (d) absorbția excesului de lichiditate al instituțiilor de credit afiliate.

3. În scopul verificării îndeplinirii condițiilor prevăzute la alineatele (1) și (2), Banca Centrală Europeană poate solicita instituțiilor de credit să depună următoarea documentație.
- (a) O scrisoare semnată de reprezentantul legal al instituției de credit, cu aprobarea organului de conducere, potrivit căreia instituția de credit îndeplinește toate condițiile stabilite la articolul 400 alineatul (2) litera (d) și articolul 400 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pentru acordarea unei exceptări.
 - (b) O opinie juridică, emisă fie de un terț extern independent, fie de un departament juridic intern, și aprobată de organul de conducere, care demonstrează că nu există obstacole care ar împiedica rambursarea în termen de către un organ regional sau central a expunerilor către instituția de credit, care decurg fie din reglementările aplicabile, inclusiv reglementările fiscale, fie din acorduri obligatorii din punct de vedere juridic.
 - (c) O declarație semnată de reprezentantul legal și aprobată de organul de conducere care precizează că:
 - (i) nu există obstacole practice pentru rambursarea în termen de către un organ regional sau central a expunerilor către instituția de credit;
 - (ii) expunerile organului regional sau central sunt justificate de structura de finanțare a rețelei;
 - (iii) procesul prin care se ia o decizie de aprobare a unei expuneri față un organ regional sau central și procesul de monitorizare și reexaminare aplicabil acestor expuneri, la nivel de entitate juridică și la nivel consolidat, sunt similare celor aplicate creditelor către terți;
 - (iv) riscul de concentrare care decurge din expunerile față de organul regional sau central a fost luat în considerare ca parte a cadrului general de evaluare a riscurilor al instituției de credit.
 - (d) Documentație semnată de reprezentantul legal și aprobată de organul de conducere care atestă că procedurile de evaluare, măsurare și control al riscurilor ale instituției de credit sunt aceleași ca ale organului regional sau central și că procedurile de gestionare a riscurilor, sistemul informatic și raportarea internă ale instituției de credit permit organului de conducere al instituției de credit să monitorizeze în mod permanent nivelul expunerii mari și compatibilitatea acesteia cu strategia de risc a instituției de credit la nivel de entitate juridică și la nivel consolidat, după caz, și cu principiile bunei administrări interne a lichidității în cadrul rețelei.
 - (e) Documentație care arată că ICAAP identifică în mod clar riscul de concentrare care decurge din expunerile mari față de organul regional sau central și că acest risc este gestionat în mod activ.
 - (f) Documentație care arată că gestionarea riscului de concentrare corespunde planului de redresare al rețelei.
-